

KÜLÖNFÉLÉK.

Az Arad-Temes-Déva-Lugosvidéki Erdészeti Egyesület folyó évi közgyűlését br. *Solymosy* Lajos elnöklése alatt december 3-án tartotta meg Aradon.

A közgyűléshez üdvözlő sürgönyöket küldöttek: az Országos Erdészeti Egyesület, Borsod-Gömör-Hevesmegyék Erdészeti Egyesülete és Baranya-Somogy-Tolnamegyék Erdészeti Egyesülete. Az üdvözlő sürgönyök örömmel és köszönettel vétettek tudomásul.

Az egyesület tulajdonképpen működését még ezuttal sem kezdhetette meg, mivel az alapszabályok némi módosítás, illetőleg kiegészítés végett a miniszteriumtól visszaküldettek. Így a közgyűlés elsősorban az alapszabályokon kívánt módosítást és kiegészítést végezte el. Azután a tisztikar választását ejtette meg titkos szavazás útján.

Alelnökök lettek Székely Mózes és Halász Géza, titkár Ajtay Sándor, pénztáros Daempf István, számvizsgálók Michalus Sándor és Terényi Sándor. Választmányi tagok Balázs Sándor, Bodnár Richárd, Bojtner Gyula, Csipkay János, Dömötör Tihámér, Földes János, Hammer Károly, Hubay Zsigmond, Molcsányi Ernő, Páll Miklós, Ritter Károly és Török Sándor. Ezenkívül 8 választmányi tag helye egyelőre üresedésben hagyatott. Ezután több háziügy került megbeszélés és elintézés alá.

Indítvány alakjában szóba került, hogy az egyesület két nagyobb szabású akciózt indítson meg. Egyik a hegyvidéki erdők pusztulása ellen teendő gátló intézkedések, másik az Alföld fásításának kérdése. Addig is, míg az alapszabályok jóváhagyása bekövetkeznék s ennek alapján az egyesület tulajdonképpen működését megkezdhetné, a tervezet kidolgozásával a titkár megbízott.

Eddig az egyesületbe 79 tag iratkozott be, de kilátás van arra, hogy a tagok száma 120—130-ra fog emelkedni. (*Ajtay.*)

A cs. és kir. gazdasági társulat jubileuma. A cs. és kir. gazdasági társulat (k. u. k. Landwirtschafts-Gesellschaft) folyó hó 12-én ünnepelte fennállásának 100 éves jubileumát, amelyre az Országos Erdészeti Egyesületet is meghívta. Az O. E. E. meleghangú átiratban üdvözölte e ritka ünnepélyes alkalomból a lajtántuli testvéregyesületet és képviselésére *Bittner* Gusztáv választmányi tagot kérte fel.

Az osztrák birodalmi erdészeti egyesület idei közgyűlését folyó hó 14-én tartja meg. Az Országos Erdészeti Egyesület meghivatván, képviselésére *Bittner* Gusztáv választmányi tagját kérte fel.

A magánerdőtisztek minősítésének szabályozása ügyében Trencsén vármegye közönsége a magyar országgyűlés képviselőházához és a földművelésügyi miniszterhez feliratot intézett, melyben intézkedést kér arra nézve, hogy az erdőtörvény (1879. évi XXXI. t.-cz.) 17-ik §-ában *meg nem nevezett erdők birtokosai* erdőtisztekként ezentul csak azokat eskethessék fel, kik igazolják, hogy a *selmeczbányai erdészeti főiskolával egy színvonalon álló intézetben végezték el tanulmányaikat.* *)

Eddig tudvalevőleg az említett törvényszakaszban fel nem sorolt, vagyis a s abadforgalmu erdőbirtokosok alkalmazottaikat erdőtisztekkül feleskettethették, mihelyt azokat a közigazgatási erdészeti bizottság előtt tisztí rangban állóknak jelentették ki és beigazolták, hogy az illetők magyar honosok és feddhetetlen előéletűek.

Trencsén vármegye közönségének említett felirata szerint ez az állapot a törvény 17-ik §-ában említett birtokosokkal szemben igazságtalan, azok szakképzett erdőtisztjeire nézve pedig méltánytalan s önérzetüket sértő és ezenfelül a nagyközönségnek az erdőtisztí cim használata tekintetében való megtévesztésére is ad folyton okot.

Trencsén vármegye ezt a feliratát, mely tehát az erdőtörvény 38-ik §-ában körülírt szakképzettségnek a magán erdőtisztekre való kiterjesztését s a sokszor idegenből behozott vadászok erdőtisztekként való alkalmazásának korlátozását czélozza, pártolás és támogatás czéljából az összes törvényhatóságoknak megküldte s mint értesülünk, a mozgalomhoz eddig is már több törvényhatóság csatlakozott.

A mező- és erdőgazdasági érdekképviseletről lapunk november 1. és 15-én *Kaán* Károly tollából megjelent tanulmányról a Köztelek november 27-én megjelent száma a következőkben emlékszik meg:

*) A nagyon felületes fogalmazással bíró felterjesztésben e szerint magáról a magyar főiskoláról tulajdonképpen nincsen szó. Ugyszintén nincsen szó az erdészeti államvizsga megköveteléséről sem. Ugy véljük, hogy ez csupán a felületes fogalmazás következménye s a felterjesztés tulajdonképpeni czélja az erdőtisztí minősítést egyenlővé tenni.

Érdekes tanulmány jelent meg *Kaán* Károly tollából az „Erdészeti Lapok” novemberi számában, amely alapos érveléssel tör lándzsát a mezőgazdasági érdekképviselőnek sürgős és az erdőgazdaságra is kiterjedő megalkotása mellett. Amidőn az új fegyvertársakat őszinte örömmel üdvözljük sorainkban, röviden a következőkben ismertetjük az erdőgazdasági érdekeltég álláspontját.

A cikkíró elsősorban az erdőgazdaságnak már a czimben való megjelölése mellett foglal állást és a „mező- és erdőgazdasági érdekképviselő (kamara)” elnevezést tartja egyedül megfelelőnek. E kívánság ellen természetesen semmi kifogásunk sem lehet, mert hiszen tényleg ki óhajtjuk terjeszteni a mezőgazdasági érdekképviselőt az erdőszetre is, mert hiszen tényleg be akarjuk vonni a kamarák szervezetébe az őstermelés önálló ága gyanánt az erdőgazdaságot is. Hogy ez a kamarák elnevezésében (éppen úgy mint szervezetében) kifejezésre jusson, annak sem elvi, sem gyakorlati akadályát nem látjuk, annál kevésbbé, minthogy erre tényleg precedenst alkotott az idei bécsi nemzetközi gazdakongresszus, amidőn a jövőre nézve a „mező- és erdőgazdasági kongresszus” hivatalos elnevezést állapította meg (igaz, hogy csak a német elnevezésre korlátozva, a francia általános jelentésű *congrès d'agriculture* megjelölése változatlanul hagyásával.)

Az ismertető (—r —l dr.) azután röviden összefoglalja *Kaán* Károly érvelését és avval egyetért, kivéve az erdőgazdasági tanácsot, melyet a központi kamara paritásos szervezésével (például külön mező- és erdőgazdasági szakosztályok alakítása útján) kíván pótolni. Reflexióit a következőkben fejezi be:

Megállapíthatjuk tehát, hogy a gazdasági érdekképviselő sürgős szükségessége, valamint szervezésének módja iránt teljes közöttünk az egyetértés. Reméljük, hogy kormányunk, melynek éppen mostanában van alkalma az idei pécsi országos gazdagyűlés határozata folytán hozzá felterjesztett összes gazdasági egyesületi állásfoglalásokkal megismerkednie, nem fog késni a nagy többségben levő irányelvek alapján a lehető legrövidebb időn belül véglegesen megállapítani és közrebocsátani a gazdasági érdekképviselőről szóló törvényjavaslatot. S hogy mielőbb törvénytényé váljon és életbe léphessen az az intézmény, melytől mező- és erdőgazdaságunk felvirágzását bizakodó hittel és erős meggyőződéssel várjuk: dolgozzunk, lelkesítsünk és kapacitáljunk a jó ügy érdekében mindkét részen továbbra is, egyesült erővel!

Részünkről anélkül, hogy a dolog érdeméhez ezuttal hozzászólni akarnánk, a Köztelek konciliáns kritikájából azt a reményt meritjük, hogy sikerülend kölcsönös méltányossággal és egymás érdekeinek tiszteletben tartásával ebben a fontos kérdésben mindkét gazdasági ág igényeit kielégítő megegyezésre jutni. Örömmel látjuk laptársunk állásfoglalásában annak jelét, hogy a mezőgazdaság művelői nem zárkóznak el az erdőgazdaság jogos kívánságainak figyelembe vételétől, ami a jövőre a két gazdasági ág harmonikus együttműködésének perspektívájával kecsegtet.

A gazdák az erdők pusztításáról. Az Erdészeti Lapok mult számában tettük szóvá azt a kedvező változást, amely a gazdaságközönség körében a legelőkérdésre vonatkozólag konstatálható. Most pedig arról emlékezhetünk meg, hogy ugy látszik, hogy az erdő gazdasági jelentőségének felismerése is tért hódít, sajnos, hogy csak most, fakészleteink szemmelátható fogyása és a faárak rohamos emelkedése révén.

Mégis, ha meggondoljuk, hogy mezőgazdasági üzemtanokban eddig az erdő csak mint valami kellemetlen mellékágazat szerepelt, amelyet lehető kis térre kell szorítani, ha tudjuk, hogy a mezőgazdasági szakoktatás mily kevés súlyt helyezett az erdészetnek bár encyklopädikus előadására (Magyaróvárt évekig a főkertész adta elő az erdészetet), akkor örvendenünk kell annak, ha a Gazdasági Lapok szemle című rovatában (1907. december 8-iki szám) a következőket olvashatjuk:

A birtokok becslésénél eddig a szántóföld és rétek képezték az értékmérőt. Az erdők és legelők csak gyatrán értékeltettek. Most, hogy a széndrágaság föl-emelte a faárakat s az ország állati termelésének védelme a marhaárakat és főleg elősegítette a marhanevelést, azóta az erdőket és legelőket más szemmel nézik. Minap benyit a szerkesztőségünkbe egy nagyon okos ur és azt mondja: Uraim segítsenek oly birtokhoz, amely tulnyomólag erdő és legelő, nekem nem kellenek szántóföldek, csak rét, legelő és erdő? Nem kérdeztük, hogy miért ilyen a gusztusa látogatóknak s csak annyit feleltünk rá, hogy a gusztusát dicsérjük. A baj csak az, hogy ma már ez a gusztus általános kezd lenni és a földbirtokosok is kezdenek tudatára jönni annak, hogy mit birnak erdeik-, réteik- és legelőikben. Csak még egyben vannak hátra rémségesen. A fát csak vágni szeretik, de nevelni nem. Nagyon bölcsen tette az állam, amidőn a kötött nagybirtokok és a kisbirtokosok közös erdeit forgókényszerbe szorította. Igaz, hogy ez is csak részben tartatik be, mert a törvény kijátszása napirenden van. Az erdők hatósági ellenőrzése éppen nem ideális. De ki tehet arról, hogy az ember csak ember és hogy kivételek mindig akadnak a szabály alól. A középbirtokosok és nem kötött nagybirtokosok erdei pedig a rablógazdaságok prototípusai. Ha megszorul a meg nem kötött erdőbirtokos, csak neki szabadítja a fejszét az erdőnek és ugy ellátja, hogy sokszor 40 évig nincs a birtoknak fahaszna. Az ilyen birtokos vagy utóda aztán nyomorog. Nem vagyunk barátjai a kényszerzubonyoknak, de ez a siralmas erdőrablógazdaság már sokszor késztetett kifakadásra. Legjobban akkor boszankodtunk, ha erdejének értékét nem ismerő birtokos eladva birtokát, az élelmes vevő, csak a kivágott erdőkből fizette ki az egész vételárat. És mennyi tömérdek ilyen eset volt a multban! Ma már efféle esetek ritkábban fordulnak elő, de még mindig előfordulnak. A nagyon elkopárosodott legelőterület is tömérdek. Egész vidékeken vizmosások tesznek

síralmassá nagy területeket. A kormány a csemeték ingyenes kiosztásával sokat segített. De messze van attól, hogy az eredményt kielégítőnek mondhassa. Nem ártana törvény a szabad erdő- és legelőbirtokra nézve is. E törvényben kimondandó lenne, hogy az oly legelőterületek, amelyeket vízmosások rontanak, záros idő alatt befásítandók. Erdőtörések csak hatósági engedéllyel eszközölhetők igazolt esetekben. Kimondandó lenne, hogy a magánerdőkben, az évi vágás maximuma az egész erdőterület 3°/o-át túl nem haladhatja. A vágás fölerdősítése pedig kötelező. Sok magán erdőbirtokos minket ezen tanácsokért a legelső fára köttetne, de nem tehetünk róla, az igazat meg kellett mondanunk, még ha sokaknak fáj is, de meg „salus reipublicae suprema lex esto“.

Csodálatos, hogy főként a tűzifa árának felszökése idézi elő ezt a változást a gondolkozásmódban; a műfa inkább az ipart érdekli, a gazdák főként a tűzifa drágaságát érzik meg. Észrevétel nélkül regisztráljuk t. laptársunknak állásfoglalását csupán arra a jóhiszemű tévedésre mutatunk rá, mintha a 3°/o-os vágásmaximum erdőkonzerváló hatással bírna. Hiszen ez 33 éves vágásfordulónak felelne meg!

A székelyföldi erdőügyletekre vonatkozó vizsgálat, amelyet a csikmegyei közigazgatási erdészeti bizottság vezetett, befejezést nyert és a gyergyóalfalvai, gyergyóujfalui, szentpéteregyházmegyei, dánfalvi és uz-veresvizi erdők értékesítésénél nagymérvű visszaéléseket állapított meg, amelyek legtöbb esetben a közbirtokosok érzékeny megkárosításához vezettek. Sajnos, hogy ezen a tényen maga a vizsgálat sem változtatott, amennyiben már kész magánjogi szerződéseket talált, amelyek érvényességét megtámadni nem lehetett.

Legjellemzőbb a gyergyóalfalui erdőügylet, amelynek lefolyása röviden a következőkben foglalható össze. Gyergyóalfalu közbirtokosságának eredetileg 21.374 k. hold erdőbirtoka volt, amely az 1899. évben keresztülvitt arányosítás, vagyis a 100 holdat meghaladó egyéni illetmények kihalítása által 16.490 holdra apadt le. Az újraarányosítás reményében ekkor megindult az arányrészvásár és 79 nagybirtokos további 11.650 k. h. kihalítását kérte a közösből. Felebbezés folytán azonban az újraarányosítás abban maradt.

Más módot kellett tehát keresni arra, hogy a faállomány lepusztítottassék és az arányrészvásárlók a kívánt nyereséghez jussanak. A közbirtokosság vezető emberei ekkor az egész erdő

faállományának kihasználását vették tervbe és összekötetésbe bocsátkoztak egy budapesti ügyvéddel, aki holdankint 80 K-t ígért a 16.490 holdnyi erdő fájáért. Hogy a dolog tetszetősebb legyen, a vételár egyrészt közhasznú alapokra szánták, sőt később a letarolt erdő talaját a községnek mint erkölcsi területnek ajánlották.

A közbirtokosság a 80 K-ás ajánlatot elfogadta, de utóbb, úgy látszik, az érdekeltek meggyőződést szereztek, hogy a roppant alacsony ajánlat mellett a kihasználás felsőbb helyen megengedtetni nem fog, tehát egy fakereskedő, Herczberg Károly utján újabb ajánlatot tettek, amely holdankint már 300 K-t ígér az erdőért. És tényleg, ezt az ajánlatot, bár árverésen kívül tétetett, Csik vármegye közigazgatási erdészeti bizottsága a maga részéről elfogadhatónak találta. Állást foglalt azonban az eladás ellen a m. k. állami erdőhivatal, amely a jó növekvésben lévő egész faállománynak kihasználását és az árverés mellőzésével való értékesítést határozottan ellenezte.

Tallián Béla akkori földmivelésügyi miniszter az egész erdő kihasználását nem engedélyezte, hanem csakis oly részét, amely az évi közterhek fedezésére szükséges alap létesítésére és a közbirtokosságot terhelő közös tartozások kiegyenlítése céljából mellőzhetlenül megkívántatik. Kikötötte továbbá a faanyag előzetes becslését és az árverésen való eladást.

Ez természetesen nem volt inyére az érdekelteknek, újból kérték az egész erdőnek eladását szabad kézből, kötelezve magukat 1,250.000 K alap elhelyezésére, amelynek kamatai a közterhek fedezésére és a legelő rendbehozatalára fordítandók, továbbá átengedve az erdőtalajt a községnek.

A földmivelésügyi miniszterium ekkor annyiban engedett álláspontjából, hogy az összes vágható koru faállományok kihasználását megengedte, de különben összes feltételeihez ragaszkodott és a vágható állományok becslését közegeivel megkezdte.

Ebben az időben a földmivelési tárca ismételtlen gazdát cserélt s az egész ügy intézésébe politikai szempontok keveredtek, amelyek tárgyalása nem képezheti lapunk feladatát. Az összes erdészeti közegek leghatározottabb ellenállása daczára a közbirtokosság, minisztertanácsi határozat alapján elnyerte (ha jól emlék-

szünk, 1905 december havában) az engedélyt 6864 k. holdnak *egyszerre* lefizetendő 48 millió K ellenében, szabad kézből leendő eladására. Az egész terület a község nevére lett volna irandó és 1,250.000 K közalapként leteendő.

Habár a faárak emelkedése mellett ily nagy terület kihasználásra való lekötése racionálisnak egyáltalában nem mondható és a 6864 k. hold reális értéke legalább 7 millió koronára volt tehető, mégis a 48 millió koronának *egyszerre* való lefizetése, az alap kihasítása és az *egész* területnek községi, oszthatlan tulajdonba való átmenetele az eredeti 80 K-ás árajánlattal szemben előnyös színben tünteti fel a feltételeket. A vételár előzetes lefizetése mellett annak kamatai kártalanítást nyújtanak a jó növekvésű faállományokon a kihasználás több évtizede alatt képződő növekedékért, sőt a 48 millió korona és az árverésen elérhető reális, de valószínűleg részletekben befolyó eladási ár közötti, a birtokosok tiszta kárát képező különbözetet is némileg apasztják.

Ámde az eladás tényleg még ezen feltételek alatt sem történt meg. A miniszteri engedély egyik feltétele ugyanis az volt hogy a szerződés 30 napon belül megkötendő.

Az addigi ajánlattevők látván, hogy 30 nap alatt a közbirtokosság más vevővel megegyezésre nem juthat, már most a feltételeket a maguk részéről elfogadhatatlannak jelezték és nevezetesen a vételár egyszerre való lefizetése helyett már csak annak részletekben való lefizetéséről akartak tudni, aminek hátrányos voltát bővebben nem kell fejtegetni.

Erre már a félrevezetett közbirtokosság is megemberelte magát és ezt az ajánlatot visszautasította és kísérletet tett az erdőnek igen rövid időre kitűzött határidő mellett *árverés* útján való eladására, de eredmény nélkül. A kitűzött 30 napi határidő kinyújtására való minden kísérlet és kérelem szintén hiábavaló volt. Így hát az érdekelték részéről itatással, megfélemlítéssel és izgatással megpuhított közbirtokosság elfogadta Herczbergnek módosított ajánlatát és a szerződést az akkori kormány, daczára, hogy jóval a többször említett 30 nap multán jött létre és a kormány feltételeitől lényegesen eltért, jóváhagyta. Az eltérés nemcsak a vételárnak részletenkinti fizetésében állott, hanem abban is, hogy

nem az egész 16.000 holdnyi területet iratták át a község nevére, hanem csupán 8000 holdat.

A székelyföldi ugynevezett erdőpanamák szomorú történetében, amelynek az elmondott csak egyik, habár jellegzetes esete, csupán egy a vigasztaló reánk nézve: az a körülmény, amelyet a vizsgáló bizottság is konstatál, hogy az ily kényes viszonyok között szolgáló erdőtisztai kar ellen „a legszélesebb körben fogantatott vizsgálat mellett nemcsak vád, hanem a legcsekélyebb gyanu sem merült föl s hogy éppen ők minden lehető elkövettek, hogy az érdekelt birtokosokat fölvilágosítva, őket a károsodástól megóvják, de ebbeli törekvésük a megszorult birtokosok pénzsóvárságán s az ezt kihasználó üzérek lelketlenségén hajótörést szenvedett.“

Visszavándorlás. Az amerikai munkaviszonyok rosszabbodván, utóbbi időben igen tetemes a visszavándorlás. Kívánatos, hogy az országba visszatérő munkások itt azonnal alkalmazást, munkaalkalmat találjanak s kétségtelen, hogy ezen a téren, hacsak túlságos munkabérigényekkel nem fogunk szemben állani, az erdőgazdaság és a faipar is kiveheti részét. Erdei munkásokban sok helyen igen nagy szükség volt utóbbi időben, amely most remélhetőleg megszűnik. Vajha uradalmaink módját találnák, hogy erdei munkásaikat a megfelelő intézményekkel állandóan lekössék maguknak.

A visszatérőknek a földművelésügyi miniszterium munkásügyi osztálya közvetít munkát. Elhelyezést találhat egyelőre 5300 erdei munkás. Kívánatos, hogy a munkaadók munkásszükségletüket bejelentsék, ami semmiféle bürokratikus formához kötve nincsen és szóval, írásban, táviratban vagy telefonon egyaránt történhetik.

Roosevelt elnök az erdők kimélete érdekében. Az Amerikában folyó óriási erdőpusztítások gondolkodóba ejtik az ottani nemzetgazdákat. Legutóbb az Egyesült-Államok elnöke, Roosevelt emelte fel intő szavát az erdőknek rohamos és gondtalan kihasználása ellen, amelyet a felújítás ugyszólván sehol sem követ. Kérdés, vajjon az amerikaiak önzése, amely csak a pillanatnyi hasznot lesi és nem gondol a jövővel, megérti-e és megfogadja-e széleslátókörű elnökének szavát, aki vadászati kirándulásairól saját tapasztalatból tudja, mily megbocsáthatlan módon élnek vissza honfitársai szabadságukkal az erdőgazdaság terén.

Olaszország faszükséglete. Azon bajok közül, amelyek Olaszország déli részének gazdasági válságával összefüggésbe hozhatók, egy német konzuli jelentés az oktan erdőirtást és ezzel kapcsolatban az éghajlat elváltozását és a talajnedvesség csökkenését említi. Hogy maga Olaszország mennyire sínyli a fahiányt, legjobban az bizonyítja, hogy az elmúlt esztendőben kerek százharminc millió lira volt a fabehozatal értéke, míg néhány évvel ezelőtt alig ötven-hatvan millió értékű fát hoztak az országba. Ujabban komolyan figyelmeztetik ugyan a birtokosokat, hogy hagyjanak föl az oktan erdőirtással, de kérdés, hogy ez intelmeknek lesz-e foganatjuk, mert az olasz ember nem jó gazda; a nagy kecskenyájak szintén tönkre teszik az erdőket és az ország-szerte tüzelésre használt és jó keresletnek örvendő faszén pedig még a fiatal erdők kitermelésére is készíti a tulajdonosokat. (Bp. H.)

A műszaki rajzolás és eszközei. A „Pátria irodalmi vállalat és nyomdai részvénytársaság” kiadásában megjelent fenti czímen egy kis mű, mely igazi vezérfonala mindazoknak, kik műszaki rajzolással foglalkoznak.

Leírja a rajzolásnál használt anyagokat, szereket, eszközöket, ismerteti azok előnyeit, hátrányait, nemkülönbön utmutatásokat tartalmaz a műszaki rajzok szakszerű, világos, csinos kiviteléhez.

A kis mű *Megede* A. német tanár műve után készült, de sok eredeti tapasztalattal van bővitve és azzal különben annyira telítve van, hogy talán mindenki, ki kezébe veszi, valami újat fog találni benne. Kezdő rajzóknak pedig szinte nélkülözhetlen a benne felhalmozott gyakorlati észlelet és tapasztalat folytán, úgy hogy a kis művet, bár nem is eredeti egészen e tekintetben, szegény szakirodalmunkra nézve határozott nyereségnek kell tartanunk.

Ára 3 korona s megrendelhető a „Pátria irodalmi vállalat és nyomdai részvénytársaság” kiadóhivatalában.

Leégett fűrészgár. A beszterczenaszódi fajpar r. t. borgó-beszterczei gőzfűrésze, a gépházban támadt tűz következtében a mult hóban leégett. Az áruraktárt sikerült megmenteni.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjának nyújtott kedvezmény. Dr. Farkas Márton lipótvárosi vizgyógyintézetének

hévízi iszapkezelési osztályában, amely dr. Schulhof Vilmos hévízi fürdőorvos vezetése alatt áll, az Országos Erdészeti Egyesület tagjai 35% *árkedvezményben* részesülnek. Az intézetben (Budapest, V., Báthory-u 3.) egész télen át eszközölnek hévízi iszappal göngyöléseket és tagiszapfürdőket.

Az Erdészeti Zsebnaptár 1908. évi (27.) évfolyama megjelent. Kapható az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalában (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. sz.). Ára egyesületi tagoknak 2 K, másoknak 3 K. Legcélyszerűbb a naptár árát és 45 fillér postaköltséget előre beküldeni, mivel a postautánvétel a szállítást aránytalanul drágítja.

Eladó Erdészeti Lapok. *Ujházy* Dénes ny. közalap. erdőtanácsos (Csákova, Temes m.) eladóvá teszi az Erdészeti Lapok 1866—1906. évi 41 teljes és hibátlan kötetét. Az 1866—1871. évi kötetek vászonkötésben. Érdeklődők sziveskedjenek közvetlenül hozzá fordulni.

Halálozás. *Klaudiny* Kálmán m. kir. főerdész (Fenyvesölgy, Ung m.) és *Veress* László kir. alerdőfelügyelő (Nagyvárad), az Országos Erdészeti Egyesület rendes tagjai elhunytak. Béke hamvaikra!

Piso Kornélné szül. *Klempay* Ágnes, *Piso* Kornél m. kir. erdőmester neje mult hó 24-én Besztercebányán elhunyt. Az Erdészeti Lapok szerkesztősege elhunytával egyik újabb időben jelentkezett becses munkatársát veszítette el, kinek a rovarbiológia körébe vágó érdekes megfigyeléseire bizonyára minden olvasónk szívesen visszaemlékszik.

Nyugodjék békében!

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

A m. kir. földmivvelésügyi miniszter *Dezsényi Jenő* kir. alerdőfelügyelőt a miskolci kir. erdőfelügyelőség, *Barsy Richárd* m. kir. főerdészt a lippai m. kir. főerdőhivatal és *Vidos Miklós* m. kir. erdészt a kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság kerületéből Budapestre helyezte át és szolgálattételre a vezetése alatt álló miniszterium erdészeti (I/A.) főosztályába osztotta be.